

Secundus

abraam p pluralē numez inuitat: vt hospitio suscipiat: et postea singularit̄ sicut vnū alloq̄tur. Et sicut vn̄ ei de Sara filiū pollice quē dñm dicit scriptura: sicut in eiusdē narratio- nis exordio. Elifus ē inq̄r dñs abrae. Inui- tat ergo et pedes lauat: et deducit abeuntes tanq̄ hoies. Loquit̄ aut̄ tanq̄ cū dño deo: si- ue cū ei p̄mittit̄ filiū: siue cū ei sodomē immi- nens interius indicat̄.

De tribus viris abrae visis quibus sicut cū domino loquitur La. XI

On parua neq; transitoria p̄sidera- tionē postulat iste scripture locus. Si em̄ vir vnus visus fuisset: iam illi qui

dicunt: et p̄s̄ de v̄gine nasceret̄ p̄ suā subaz visibilē filiū: qd̄ aliō q̄ ip̄m esse clamarēt: qm̄ de patre inquit̄ dicit̄ ē. Inuisibili soli deo? Et tamē posse adhuc q̄rere: quō ante susce- ptā carnē: habitu est inuentus vt hō: qm̄ qui- dē ei pedes lori sunt: et humanis epulis epu- latus ē. Quō istud fieri poterat: cū adhuc in forma dei esset: nō rapinā arbitrat̄ eē equal̄ deo? Nunquid em̄ iā semetip̄m exinanierat: formā accipiēs in similitudinē hoim̄ factus: et habitu inuentus vt hō? Luz h̄ fecerit per partū virginis nouerimus. Quō igit̄ ante- q̄ hoc fecisset: vt vir vn̄ apparuit abrae: an illa forma vera nō erat? Possem̄ ista q̄rere: si vir vnus apparuisset abrae: idēq; dei filius crederet̄. Lū x̄o tres viri visi sunt: nec quis- quā in eis vel forma vel etate vel pt̄ate ma- ior ceteris dicit̄ est: cur non hic accipiam̄ vi- sibiliter insinuatā p̄ creaturam visibilē trini- tatis equalitatē: atq; in tribus p̄sonis vnā eandemq; substantiā. Nā ne q̄s̄ putaret sic intimatū vnū in tribus fuisse maiorē: vt eum dñm dei filiū intelligendū: duos aut̄ alios an- gelos ei? qz cum tres visi sint: vni domio illic loquit̄ abraam: sancta scriptura futura tali- bus cogitationibus et opinionib; cōtradice

Gen. 19 do: nō p̄termisit occurrere: quādo paulo post duos angelos dicit̄ venisse ad loth: in quib; et ille vir iustus qui de sodomoz incēdio me- ruit liberari: ad vnū dñm loquit̄. Sic em̄ scri-

Gen. 18 ptura loquit̄ dicens. Abijt̄ aut̄ dñs postq̄ ces- sauit loqui ad abraam: et abraam reuersus ē ad locum suum.

De duobus angelis qui humana forma apparuerunt loth: et in quibus dñs singularit̄ ter appellatur. La. XII

Gen. 19 Enerūt aut̄ duo angeli in sodomis vespere. Hic aut̄ attentē cōsideran-

Gen. 18 dū est: quod ostendere instituit̄. Luz tribus certe loquebat̄ abraaz: et eū dñm sin-

gulariter appellauit. Forte inquiet aliquis: vnū ex tribus agnoscebāt dñm: alios aut̄ du- os angelos eius. Quid sibi ergo vult: qd̄ cō- sequēter dicit̄ scriptura. Abijt̄ aut̄ dñs postq̄ Gen. 18 cessauit loquens ad abraaz: et abraam reuer- sus est ad locū suū. Enerūt aut̄ duo ange- Ibi. 19 li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui dom̄ agnoscebat̄ in trib; et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē dā sodomā miserat̄. Ergo sequētia videam̄. Enerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespere Ibi. 3 Loth autē sedebat ad portā sodomoz. Et cum vidisset eos loth surrexit in obuiam illis et adorauit in faciē sup̄ terram et dixit. Ecce domini: diuertite in domū pueri vestri. Hic manifestum est et duos angelos fuisse: et ho- spitiū pluraliter iuitatos: et honorifice appel- latos dominos: cum fortasse homines puta- rent̄. Sed rursus mouet: qua nisi angeli dei cognoscerent̄: nō adoraret loth in faciē sup̄ terram. Cur ergo tanq̄ tali humanitate in- digentibus: et hospitium prebetur et victus. Sed quodlibet hic lateat: illud nūc qd̄ susce- pinus exequimur. Duo apparent: angeli am- bodicunt̄: pluraliter iuitant̄. Tanq̄ cū duo- bus pluraliter loquit̄: donec creatur a sodo- mis. Deinde sequit̄ scriptura: et dicit̄. Et fa- ctū est postq̄ eos eduxerūt foras: dixerunt. Saluās salua animā tuā ne despereris retro neq; stes in hac vniuersa regiōe. In montez vade: et ibi saluaberis: ne forte cōprehēdaris. Dixit aut̄ loth ad eos. Rogo dñe: qm̄ iuenit puer tuus an te miscōiam: et. Quid ē h̄ qd̄ dixit ad eos. Rogo dñe: si iā ille discesserat qui dñs erat: et angelos miserat̄. Cur d̄. Rogo dñe: et nō rogo domini. Aut si vnū ex eis vo- luit appellare: cur ait scriptura. Dixit aut̄ loth ad eos: rogo dñe: qm̄ iuenit puer tuus ante te miscōiaz: an et hic intelligim̄ in plū nūcro du- as p̄sonas. Lū aut̄ idē duo tanq̄ vn̄ cōpel- lant̄ vni sube vnū dñm deū: s̄ q̄s duas p̄so- nas h̄ intelligim̄: an p̄ris et filij: an p̄ris et spūs sancti: an filij et spūs sc̄i. Hoc forte cōgruenti- qd̄ vltimū dixi. Missos em̄ se dixerūt: qd̄ d̄ fi- lio et d̄ spiritus sancto dicim̄. Nā p̄sem missuz nusquā scripturaz nobis occurrit.

De visione moysi qui deū vidit in ore p̄ ignem in rubo. La. XIII

Moses autē quādo ad pplm̄ israel ex egypto educendū missus est: sic ei dominū appuise sc̄ptū ē. Pascebat inq̄r oues ietro soceri sui sacerdot̄ madian: et egit oues in desertū: et venit in mōtē dei oreb. Appuit autē illi angelus dñi in flāma ignis de-